

Sygn. akt XU 1)14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Katowicach X Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Beata Torbus
Protokolant:	Małgorzata Sujka

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2014 roku w Katowicach

sprawy J. R. (R.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 29 listopada 2013 roku znak (...) - (...) - 5/05

Oddala odwołanie

SSO Beata Torbus

/Przewodniczący/

Sygn. akt XU 1)14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 listopada 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu J. R. ponownego rozpatrzenia uprawnień do emerytury, podtrzymując treść decyzji odmownej z dnia 28 października 2013 r. z uwagi na brak miesięcznego wykazu zjazdów pod ziemię za okres pracy od 1 lutego 1991 r. do 31 grudnia 1994 r. na stanowisku sygnalista-ratownik pod ziemią (k. 51 a.e.).

Ubezpieczony J. R. w odwołaniu od tej decyzji wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury górniczej od listopada 2013 r. przy uwzględnieniu współczynnika 1,8 dla okresu od 1 lutego 1991 r. do 31 grudnia 1994 r. Podniósł, iż w spornym okresie pozostawał ratownikiem górniczym kopalnianej stacji ratownictwa górniczego(k.4-6a.s.,23).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie podtrzymał swoje stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji i wniósł o oddalenie odwołania. Na poparcie swego stanowiska wskazał, że ubezpieczony udokumentował 20 lat 6 miesięcy i 10 dni okresów pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zamiast 25 lat takiej pracy. Podniósł,

że do uprawnień do górniczej emerytury nie został uwzględniony okres zatrudnienia od 1 lutego 1991r. do 31 grudnia 1994r. na stanowisku sygnalisty-ratownika pod ziemią z uwagi na brak miesięcznego wykazu zjazdów.(k. 9).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. R. (ur. (...))wystąpił w dniu 11 października 2013r. do organu rentowego z wnioskiem o emeryturę górniczą(wniosek k. 3-5a.e.).

Organ rentowy uznał za udowodnione przez ubezpieczonego na dzień 30 września 2013r. 20 lat, 6 miesięcy i 10 dni stażu pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią, zaliczając do niego okresy zatrudnienia: od 2 kwietnia 1984r. do 26 kwietnia 1984r., od 2 maja 1986r. do 31 stycznia 1991r. i od 2 stycznia 1995r. do 30 września 2013r., z wyłączeniem okresu pobierania wynagrodzenia za czas niezdolności i zasiłku chorobowego niespowodowanego wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową(wykaz stażu pracy k. 33a.e.)

Decyzją z dnia 28 października 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił 25letniego okresu pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią. Podano, że do uprawnień do emerytury górniczej nie został uwzględniony okres zatrudnienia od 1 lutego 1991r. do 31 grudnia 1994r. na stanowisku sygnalista ratownik pod ziemią z uwagi na brak miesięcznego wykazu zjazdów pod ziemię.

22 listopada 2013r. ubezpieczony w uzupełnieniu wniosku z dnia 8 października 2013r. złożył dodatkowe dokumenty m.in. pismo Spółki (...) S.A. w Oddział w D. Zakład Kopalnie (...) w Całkowitej Likwidacji z dnia 13 listopada 2013r. stwierdzające, że był zatrudniony jako pracownik fizyczny na pełny etat pod ziemią i miał obowiązek codziennego zjazdu na dół kopalni oraz załącznik do karty ewidencyjnej pracownika – jako zał. do zarządzenia nr 20 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 10.10.1984r. określające ilości dniówek w miesiącach i tak 1991r.: II-18, III-29,2, IV-30,5,V-29,2, V-29,2, VI-27,4, VII – 30, VIII-27, IX-27,X-20,4,XI-26,XII-12, 1992: I-27,4,II-26,III-30,IV-23,V-28,VI-28,4,VII-22,VIII-21,IX-27,X-30,2,XI-28,XII-27,4, 1993r.: I-27,4,II-26,III-30,IV-23,V-28,VI-28,4,VII-22,VIII-21,IX-27,X-30,2,XI-28,XII-27,4,1994r.: I-28,II-31,5,III-29,IV-27,4,V-22,VI-6,VII-27,VIII-28,IX-29,4,X-28,4,XI-28,4,XII-30. Przedłożył także zaświadczenie Spółki (...) S.A. Oddział w C. stwierdzające, że ubezpieczony w okresie od 15 września 1987r. do 18 grudnia 1995r. był czynnym członkiem drużyny ratowniczej i pełnił funkcję ratownika górniczego pod ziemią (k.37-43a.e.).

2 kwietnia 1984r. ubezpieczony został zatrudniony w KWK (...) na stanowisku młodszego tokarza pod ziemią. W okresie od 26 kwietnia 1984r. do 8 kwietnia 1986r. odbywał zasadniczą służbę wojskową.Ponownie podjął pracę w KWK (...) 2 maja 1986r. jako młodszy tokarz pod ziemią. 1 września 1987r. nabył uprawnienia sygnalisty. We wrześniu 1987r. zrobił kurs ratownika górniczego i został oddelegowany do kopalnianej stacji ratowniczej. Od 4 lutego 1988r. pracował na stanowisku górnika ratownika pod ziemią i przeniesiony został do oddziału wentylacji z oddziału szybowego. Z dniem 1 lutego 1991r. zmieniono ubezpieczonemu stawkę zaszerogowania z kat VI na VIII – sygnalista. Z zaświadczenia z dnia 4 marca 1992r. zamieszczonego w aktach osobowych ubezpieczonego wydanego przez (...) KWK (...) wynika, że od 15 września 1987r. do nadal jest członkiem drużyny ratowniczej.

Pracę w KWK (...) ubezpieczony świadczył do 18 grudnia 1995r.

Od września 1987r. do grudnia 1995r. ubezpieczony świadczył pracę w stacji ratowniczej w oddziale wentylacji jako ratownik. Codziennie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy świadczył pracę pod ziemią. Wykonywał prace profilaktyczne polegające na profilaktyce przeciwpożarowej tj.usuwaniu pyłu węglowego, izolacji wyrobisk, budowie tam wentylacyjnych, tam bezpieczeństwa, przebudowie i spągowaniu chodników wentylacyjnych na 3 czynnych poziomach 321,453 i 630 m pz. Brał udział w akcjach ratowniczych. Dokonywał izolacji nieczynnych wyrobisk.

W latach 1991-1994 jego przełożonym był B. O., który od 1991-1994r. pracował na stanowisku sztygara oddziału wentylacji, a od 1995r. kierownika stacji ratowniczej. Współpracownikiem ubezpieczonego był wówczas B. K.. W latach 1991-1994 ubezpieczony nie pracował jako sygnalista tylko jako ratownik górniczy.

W zastępie ratowniczym musiało być kilku specjalistów np. górnik, ślusarz, sygnalista. Wszyscy oni jednak pracowali jako ratownicy górniczy.

(akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...) k.22 a.s., zeznania świadków B. O., B. K. i ubezpieczonego e-protokół k. 36).

Od 12 lutego 1996r. do nadal ubezpieczony jest zatrudniony w (...) S.A. Oddział KWK (...) w R. na stanowisku górnika pod ziemią. Od 1 października 2013r. do 24 stycznia 2014r. nie pobierał wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy i zasiłku chorobowego (informacja (...) S.A. Oddział KWK (...) k. 20)

Ubezpieczony pobierał wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy i zasiłek chorobowy z ubezpieczenia chorobowego w okresie po 14 listopada 1991r.: 1992r. – od 27 stycznia do 3 lutego – 8 dni, od 5 do 8 marca – 4 dni, od 29 września do 8 października – 10 dni, od 30 listopada do 9 grudnia – 10 dni, w 1993r. – od 16 do 19 kwietnia – 4 dni, od 28 lipca do 6 sierpnia – 10 dni, w 1994r. od 23 maja do 22 czerwca – 31 dni, w 1995r. od 29 marca do 31 marca – 3dni, od 13 do 19 września – 7 dni.(karta zasiłkowa w aktach kapitałowych ubezpieczonego).

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnił warunki do uzyskania emerytury górniczej bez względu na wiek, w szczególności czy legitymuje się 25 - letnim okresem pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony domagał się zaliczenia mu na poczet 25- letniego okresu dołowej pracy górniczej okresu zatrudnienia w KWK (...) od 1 lutego 1991r. do 31 grudnia 1994r. na stanowisku ratownika pod ziemią.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanych świadków i ubezpieczonego, iż ubezpieczony w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy świadczył pracę pod ziemią jako ratownik górniczy w Oddziale Wentylacji. Nie świadczył wówczas pracy jako sygnalista. Powyższe znajduje potwierdzenie w aktach osobowych ubezpieczonego z tego okresu zatrudnienia. Mianowicie wynika z nich, że od 4 lutego 1988r. ubezpieczony został przeniesiony z Oddziału Szybowego do Oddziału Wentylacji, zaś od 15 września 1987r. był czynnym członkiem drużyny ratownikiem pracując jako ratownik górniczy. Świadkowie B. O. przełożony ubezpieczony z tego okresu zatrudnienia i B. K. – jego współpracownik, szczegółowo opisali zakres obowiązków ubezpieczonego na stanowisku ratownika górniczego. Okoliczność, że w okresie od 1 lutego 1991r. do 31 grudnia 1994r. w świadectwie pracy ubezpieczonego wpisano stanowisko sygnalisty ratownika pod ziemią, wynikała z faktu, że ubezpieczony miał uprawnienia sygnalisty, zaś w zastępie ratowniczym byli różni specjaliści np. sygnalista, ślusarz.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 50 e ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r. nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą emerytalną, prawo do górniczej emerytury, bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, przysługuje pracownikom, **którzy pracę górniczą wykonywali pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres wynoszący co najmniej 25 lat**, z uwzględnieniem ust. 2.Do okresów pracy górniczej, o której mowa w ust. 1, zalicza się także okresy:

1)niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy albo z tytułu choroby zawodowej, za które wypłacone zostało wynagrodzenie lub zasiłek chorobowy albo świadczenie rehabilitacyjne,

2)czasowego oddelegowania pracowników, o których mowa w art. 50c ust. 1 pkt 6, do zawodowego pogotowia ratowniczego w (...) S.A. w B., w (...) S.A. Oddział (...) w L. lub w okręgowych stacjach ratownictwa górniczego

- bezpośrednio poprzedzone pracą górniczą wykonywaną pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przypadające w czasie trwania stosunku pracy.

Prawo do emerytury, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem, że pracownik nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wnioszek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (art. 50 e ust. 3 ustawy emerytalnej).

Na podstawie § 31 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. Nr 237poz.1412), przy obliczaniu okresu składkowego i nieskładkowego dodaje się, osobno dla każdego z tych okresów, poszczególne lata, miesiące i dni. Okresy niepełnych miesięcy oblicza się w dniach. Sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 30 dni kalendarzowych; sumę miesięcy zamienia się na lata, przyjmując pełne 12 miesięcy za jeden rok. Jeżeli w zaświadczeniu stwierdzającym okresy zatrudnienia są podane dniówki robocze, a nie okresy zatrudnienia, sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 22 dni robocze, a za okresy przed dniem 1 stycznia 1981 r. - 25 dni roboczych.

Stosownie do treści art. 50 c ust. pkt 6 ustawy emerytalnej, za pracę górniczą uważa się zatrudnienie w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego.

Przenosząc powyższe regulacje prawne na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, iż ubezpieczony nie spełnił wszystkich przesłanek

warunkujących nabycie prawa do emerytury, wynikających z art. 50 e ustawy emerytalnej. Nie wykazał bowiem, że posiada 25 letni okres pracy górniczej, wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Faktem jest, że ubezpieczony w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy świadczył pracę jako ratownik górniczy wykonując pracę pod ziemią. Z okresu tego należy odliczyć 2 miesiące i 27 dni okresu, za który ubezpieczony pobierał wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy i zasiłek chorobowy niespowodowane wypadkiem przy pracy i chorobą zawodową. Do zaliczenia byłyby zatem okres 3 lat 8 miesięcy i 3 dni. Na dzień wydania zaskarżonej decyzji tj. 29 listopada 2013r. ubezpieczony wykazał zatem 24 lata 4 miesiące i 11 dni pracy górniczej, o której mowa w art. 50 e ustawy emerytalnej, zamiast 25 lat takiej pracy.

Także na dzień wydania orzeczenia w niniejszej sprawie tj. 4 marca 2014r. ubezpieczony nie wykazał 25 letniego okresu pracy górniczej wykonywanej

stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 24 lata 7 miesięcy i 17 dni takiej pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd, z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak sentencji wyroku.

SSO Beata Torbus

Zarządzenie :

- 1) Odnotować,
- 2) Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. ubezpieczonego rpr. K. J.,
- 3) K.. 14 dni od wykonania lub z wpływem

K., dnia 25 marca 2014r. SSO B. T.